עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס׳ 88

מיום חמישי, כ״ו באלול תשע״ח (06.09.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר.

לא השתתפו: גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – סגן ראש העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

הרמת כוסית לכבוד החג.

1. **<u>שאילתות:</u>**

א. **<u>שאילתה מטעם מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"מכון הכושר בבניין אואזיס".

2. **<u>סדר יום:</u>**

א. **דיון חוזר – אישור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.**

ב. **דיון חוזר – אישור תרומה בסך של כ-300-350 אלף ₪ עבור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.**

ג. **אישור קריאת שביל אופניים והולכי הרגל על גדות הירקון כשביל "יונתן" ע"ש יונתן גרוס.**

ד. **אישור העסקה מעל גיל 70 – ד"ר ברוך וקס מורה ורכז מגמת הביוטכנולוגיה בבית ספר אוהל שם.**

ה. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו מורה לפיזיקה בישיבה התיכונית.**

ו. **אישור העסקת מר גלעד מאור כמורה לחינוך גופני בתיכון "אורה מודיעים" במקום מורה שסיים את תפקידו.**

ז. **<u>אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת תרומות מיום 30.7.2018:</u>**

תרומה בסך של 90,000 ₪ עבור הקמת מרכז מהו"ת בבית הספר אוהל שם – והנצחתה של נחמה שיינברג ז"ל לבית פולנר.

מר שמואל לרמן: רבותי, ישיבת מועצה, אחרונה כנראה לקדנציה הזאת, מן המניין מס' 88, היום יום חמישי, כ"ו באלול תשע"ח, 6.9.18, אולם מועצת העיר. משה, אני צודק שזאת האחרונה? אין באוקטובר, נכון?

מר משה בודאגה: אין.

מר שמואל לרמן: זהו, עברו 5 שנים.

מר אדם קניגסברגר: יכולה להיות באוקטובר ישיבה שלא מן המניין.

מר שמואל לרמן: זה יכולה להיות. אבל כרגע,

מר משה בודאגה: ... לא יהיה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מצפה שאתם תנהגו לפי החוק.

מר שמואל לרמן: לא חשוב, אדם, עזוב. ישיבה חגיגית, עזבו, בחייכם. זאת ישיבת המועצה מן המניין האחרונה, שיהיה בשעה טובה לקדנציה הזאת. הקראת פרק תהילים. שלום, אפשר לכבד אותך בישיבה האחרונה באיזה פרק תהילים?

עו"ד דוד מנחם: תבחר ק"ל.

עו"ד שלום לוי: אני לך, שמוליק, אף פעם לא אומר לא. ק"ל?

עו"ד דוד מנחם: כן. שתפנימו קצת מה האדם צריך לדעת מה הוא בחייו, מי קובע, בורא עולם קובע את הכול.

מר אדם קניגסברגר: אמרת את שלך למצלמה.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו רק שחקנים. העולם במה. אדם, הגעת? כל הכבוד. עכשיו אני רגוע.

מר אריה מזרחי: את זה אמר שייקספיר.

עו"ד דוד מנחם: במיוחד בתקופת הבחירות, קצת לשמור על פרופורציות.

מר אריה מזרחי: אתה מצטט את שייקספיר ואומר לנו בורא עולם, מה קורה פה?

מר שמואל לרמן: שלום, תמצא כבר פרק.

מר אריה מזרחי: תן לו למצוא פרק בינתיים. אני מציע קודם קטע שירה, דוד, תשיר לנו משהו עד שהוא ימצא.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת שאם אתה תהיה ראש עיר אתה נותן לי לשיר. נכנסתי לדיכאון שאמרת את זה.

מר אריה מזרחי: אם אני אהיה ראש עיר, מבטיח לך שיהיה קטע מוזיקלי.

עו"ד דוד מנחם: נכנסתי לדיכאון על זה.

מר אריה מזרחי: אתה בקואליציה, דבר עם ראש העיר.

עו"ד דוד מנחם: לא יהיה לי סיכוי אחרי כן לשיר. ק"ל. שיר המעלות.

- עו"ד שלום לוי, קורא מתוך ספר תהילים פרק ק"ל –

עו"ד דוד מנחם: חזק וברוך. לוי בירך אותנו בפרק תהילים בסוף הקדנציה.

מר שמואל לרמן: שלום, תודה רבה.

עו"ד שלום לוי: בהזדמנות הזאת אני רוצה להגיד לכם, הייתי אתכם כמעט מתחילת הקדנציה, מי שנמצא פה, עם כל המלחמות, עם כל הויכוחים, בסך הכול כולנו אנשים טובים. אני מאחל לכולכם שנה טובה, חג שמח, לכם ולבני המשפחות.

מר שמואל לרמן: תודה רבה, שלום.

עו"ד שלום לוי: על זה אני יכול גם לברך על היין?

עו"ד דוד מנחם: בטח.

מר שמואל לרמן: רגע, עוד לא, עוד לא, תיכף יש על היין. רגע. איצ'ה ביקש באופן חד פעמי איזה שיר שהוא כתב.

עו"ד דוד מנחם: חשבתי שאני אשיר, שלום שלום.

מר אריה מזרחי: יופי, סוף סוף שומעים לי, נשמע שירה קצת. קצת תרבות במועצה הזאת.

מר שמואל לרמן: איצ'ה, בבקשה.

מר איצ'ה שחם: רעי, חברי המועצה בני רמת גן, שמעו לי, באדיבות שייקספיר. ראש העיר נבחר לשלטון ולכן כבד חטאו. כאן ברשותו של אדם והשאר, כי איש כבוד הוא אדם הנדיב וכן כולכם אנשי כבוד. אדם איש כבוד כאן נודע, כולכם במועצת העיר עדים, חירף וגידף במערכות המועצה את ישראל, הבטיח בעת הנכונה להסיק מסקנות אישיות. האם אתם כופים אותי לקרוא מהפרוטוקול? לא להזים את דבריו של אדם קמתי. בא אני לומר את שידעתי. מה תמנעו מאדם למלא הבטחתו ולהתפטר מוקדם ככל האפשר.

מר אריה מזרחי: זה רק נגד אדם? לזה אתה קורא שיר?

מר שמואל לרמן: לא חשוב.

מר איצ'ה שחם: אני לא אמרתי שיר.

עו"ד שלום לוי: איצ'ה, אני מציע לך ללמוד משפטים, אתה תחזור מעצמך הרבה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד שזה לא היה תרבותי בכלל.

עו"ד שלום לוי: אל תדבר ככה. זה לא בסדר .

עו"ד דוד מנחם: ראש השנה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד שזה לא היה תרבותי.

עו"ד שלום לוי: מיותר מאד.

עו"ד דוד מנחם: אני לא בעד זה. אדם, אומרים – השומעים חרפתם ואינם משיבים, הנעלבים ואינם עולבים, השומעים חרפתם ואינם משיבים – עליהם נאמר כצאת השמש בגבורתו. זו העוצמה.

מר אדם קניגסברגר: אני אומר לך, דרך ארץ קדמה לתורה.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, אל תגיב. לא צריך להגיב.

מר אדם קניגסברגר: דרך ארץ קדמה לתורה. אני לא משיב בגלל שאדון שחם מבוגר ממני.

עו"ד דוד מנחם: יפה מאד.

מר שמואל לרמן: רבותי, ישיבה אחרונה, ערב ראש השנה, אנחנו נתחיל בסדר היום. אנחנו נרים כוסית בסיום הישיבה, עד שראש העיר יגיע.

עו"ד דוד מנחם: אני כבר רוצה לשתות את היין, לא שתיתי.

1. שאילתות:

א. שאילתה מטעם מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "מכון הכושר בבניין אואזיס"

מר שמואל לרמן: שאילתות. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "מכון הכושר בבניין אואזיס". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: כנגד מכון הכושר הוצא ביום 19.12.17 צו הפסקת שימוש שיפוטי בגין שימוש למכון כושר שאינו תואם את השימוש המותר על פי ה-תב"ע בנכס. כניסתו של הצו לתוקף עוכבה עד ל-22.3.18. בתאריך 28.12.17 הוגשה בקשה לשימוש חורג מ-תב"ע ממשרדים לחדר הכושר. הבקשה אושרה על ידי הוועדה המקומית בתנאים לתקופה של 3 שנים (עם אפשרות להארכה ל-3 שנים נוספות).

13.8.18

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : שאילתה בנושא מכון הכושר בבניין אואזיס

כפי שנמסר לי, בבניין אואזיס פועל מכון כושר בשם "וייב", שבו מעל ל- 5000 מינויים, הפועל באופן לא חוקי, תוך הפרת צו הפסקת שימוש שיפוטי שנכנס לתוקף בתאריך 22.3.18.

אבקש תשובה לשאלותיי הבאות :

א . מדוע העירייה, באמצעות המחלקה המשפטית , אינה פונה לבית המשפט לצורך אכיפת הצו השיפוטי ובכך היא מאפשרת למכון הכושר לפעול באופן לא חוקי.

ב . האם העירייה מודעת לסיכוני הבטיחות הכרוכים בפעילות המכון ?

שהרי מדובר בסכנה לחיי אדם, כתוצאה מאפשרות קריסת רצפת המכון, המהווה תקרה של "מגה בעיר", עקב המשקל הרב של המתקנים הרבים בחדר הכושר שמשקלם עשרות טונות. (יש לזכור שבמקום היו אמורים להיות משרדים)

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה.

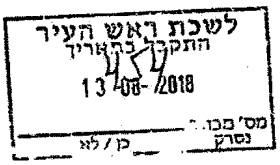
העתקים :

מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד דוד שוואקה – היועץ המשפטי של העירייה.

מר דני רייף – מבקר העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"פ המועצה וההנהלה

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

כ״ד אלול תשע״ח
04 ספטמבר 2018
סימוכין: 2018-0001-280

לכבוד
מר אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתה מתאריך 13 באוגוסט 2018 (454)**
בנושא מכון הכושר בבניין אואזיס

כנגד מכון הכושר הוצא ביום 19/12/17 צו הפסקת שימוש שיפוטי, בגין שימוש למכון כושר שאינו תואם את השימוש המותר על פי התב״ע בנכס. כניסתו של הצו לתוקף עוכבה עד ל – 22/3/18. בתאריך 28.12.17 הוגשה בקשה לשימוש חורג מתב״ע ממשרדים לחדר הכושר, והבקשה אושרה על ידי הוועדה המקומית בתנאים לתקופה של 3 שנים (עם אפשרות לארכה ל-3 שנים נוספות). יש לציין כי במקביל מבקש ההיתר המשיך להתקדם עם גיליון הדרישות, והשלים כמעט את כל הדרישות.

כנגד ההחלטה האמורה הוגש ערר והתקיים דיון בוועדת ערר. נכון להיום, טרם התקבלה החלטת הוועדה. יצוין, כי במקביל הוגש דו״ח לתביעה העירונית להגשת כתב אישום.

התביעה העירונית ממתינה לקבלת החלטת ועדת הערר בטרם יוחלט באם יש מקום לנקוט בהליכים משפטיים כנגד מכון הכושר.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il לשרותך: מרקר 109 פייסבוק: עיריית רמת־גן

יש לציין כי במקביל מבקש ההיתר המשיך להתקדם עם גיליון הדרישות והשלים כמעט את כל הדרישות. כנגד ההחלטה האמורה הוגש ערר והתקיים דיון בוועדת ערר. נכון להיום טרם התקבלה החלטת הוועדה. יצוין כי במקביל הוגש דו"ח לתביעה העירונית להגשת כתב אישום. התביעה העירונית ממתינה לקבלת החלטת ועדת הערר בטרם יוחלט באם יש מקום לנקוט בהליכים משפטיים כנגד מכון הכושר.

מר שמואל לרמן: שאלת הבהרה?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן. קודם כל, תוקף עיכוב הצו פג באמת ב-22.3. מדוע המחלקה המשפטית לא פנתה לבית המשפט לצורך אכיפת הצו? המכון פועל ללא היתר והוא לא חוקי. נכון שהיתה ישיבה בוועדת תכנון ובנייה, זה נכון, ואנחנו אישרנו, משום שלא ידענו על מה מדובר. ואני לא רוצה לפרט פה מלשון הרע. היה צריך לבדוק את הנושא מדוע זה אושר. בעקבות הפתיחה של המכון הזה, נסגר מכון אחר ברחוב הרצל. כלומר, המענה לחדר כושר קיים, והמכון הזה ממשיך לפעול ללא היתר, בניגוד באמת לחוק. לפי צו בית המשפט היה צריך לסגור אותו. מנהל הפיקוח היה שם ודיבר. אני לא מבין למה, השאלה שלי – למה לא סגרו את המכון ב-22.3.18?

מר שמואל לרמן: יש למישהו תשובה או ש -

מר ישראל זינגר: רגע, רגע.

מר שמואל לרמן: שניה, שניה, תן לשואקה, זה הכי פשוט.

מר משה בודאגה: אני מציע שהוא יקבל תשובה בהמשך.

מר ישראל זינגר: נא לבדוק ואם יש עוד מה להוסיף לתת ו בהמשך. תודה.

מר משה בודאגה: בסדר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, לא הבנתי את התשובה. אני אקבל תשובה למה הוא לא נסגר?

מר ישראל זינגר: אם יהיו דברים נוספים,

מר שמואל לרמן: שואקה אמר על זה משהו.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אני לא מבין.

מר ישראל זינגר: כי אתם מפריעים לי, אני רוצה לענות. אם יהיו תשובות נוספות, הערות נוספות או תוספות כלשהן למה שענו ולא סיפק אותך, אז כמובן שנעביר לך.

מר אדם קניגסברגר: לא סיפק אותי. אני לא קיבלתי תשובה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע,

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא חייב תשובה עכשיו. שאלתי – מדוע המכון לא נסגר?

מר שמואל לרמן: תקבל תשובה.

מר ישראל זינגר: רגע, לא, אני לא אמרתי את זה.

מר אדם קניגסברגר: למה הוא לא נסגר?

מר ישראל זינגר: אני לא אמרתי את זה. שמעת את תשובתי. זה מה שיש. הלאה.

מר אדם קניגסברגר: היה צו בית משפט. המכון היה צריך להיסגר.

מר ישראל זינגר: אדוני, זו שאילתה. שמענו. הלאה.

2. סדר יום:

א. דיון חוזר – אישור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.

מר שמואל לרמן: סדר יום – דיון חוזר – אישור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.

מר ישראל זינגר: להסביר את זה? היתה טעות לכולנו, אני מתנצל, כלומר, אנחנו שהגשנו את זה. הכיכר לא נקראה מעולם, אין לה שם.

מר אמנון בוץ: מעגל תנועה.

מר ישראל זינגר: מעגל התנועה לא נקרא, אין לו שם. הרחוב הוא רחוב זיסמן. גם ביררתי ואז גם עם הבן כמובן. כלומר, הכיכר לא היה לה שם. מדובר על הכיכר הזאת. כמובן שאין מצב להחליף שם בשם. זאת כיכר ללא שם ולכן אנחנו מביאים את זה היום כלשונו. כיכר שאין לה שם, האם זה בסדר? כי זאת היתה השאלה.

מר שמואל לרמן: כן. פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני מתנגד.

מר שמואל לרמן: מתנגד? בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה באמת לראות שלכיכר הזאת לא היה שם. נאמר לנו שהיה לה שם.

מר שמואל לרמן: אדם, אומרים לך,

מר אמנון בוץ: זו לא כיכר.

מר שמואל לרמן: אומרים לך כרגע בפרוטוקול שלא היה לזה שם.

מר אמנון בוץ: זו לא כיכר.

מר ישראל זינגר: תעשה הצבעה, נו, עזוב.

מר שמואל לרמן: נראה לי לא לעניין.

מר אמנון בוץ: יו"ר המועצה,

מר ישראל זינגר: עזוב, עזוב.

מר אמנון בוץ: זה מעגל תנועה.

מר ישראל זינגר: לא משנה. מותר לו להתנגד.

מר ישראל זינגר: גם קודם הוא אמר,

מר שמואל לרמן: הם חשבו. תאמין לי, גם אני יושב איתם באותו מקום.

מר ישראל זינגר: טוב, עזוב, עזוב, אל תשכנע אותו, עזוב.

מר שמואל לרמן: טוב, אתם רוצים? בואו, תצביעו.

מר ישראל זינגר: הצבעה. הצבעה.

מר אדם קניגסברגר: תתנהג בנימוס.

מר ישראל זינגר: הצבעה. שקט.

מר אדם קניגסברגר: אתה אל תגיד לי שקט.

מר ישראל זינגר: שקט. עוד לא התנצלת.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר אומר שקט לחבר מועצה.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אדם קניגסברגר: תתבייש לך.

מר ישראל זינגר: ציפיתי שתתנצל.

מר אדם קניגסברגר: אני לא אתנצל בפניך. אני לא אתנצל בפניך.

מר שמואל לרמן: אתה רוצה לדבר בנושא?

מר אלי מוסרי: כן.

מר שמואל לרמן: דבר.

מר אדם קניגסברגר: אתה תכבד את חברי המועצה.

מר ישראל זינגר: אתה תכבד,

מר אדם קניגסברגר: אני לא מכבד אנשים שנסגר להם התיק בגלל,

מר ישראל זינגר: בגלל מה? שתוק. התיק נסגר. תיק נסגר זה תיק נסגר.

מר אדם קניגסברגר: אני במקומך הייתי מתבייש לשבת פה.

מר ישראל זינגר: תיק נסגר. תיק נסגר, ילד. ילד, הוא נסגר.

מר אדם קניגסברגר: התיק לא נסגר. לא ילד, אני מבוגר ממך.

מר ישראל זינגר: אתה צודק.

מר אדם קניגסברגר: אני מבוגר ממך.

מר ישראל זינגר: אתה צודק, אתה מבוגר ממני.

עו"ד דוד מנחם: אדם, אתה יודע שעכשיו רוצים לחוקק חקיקת חוק שלמעשה בין אם נסגר מחוסר אשמה, חוסר ראיות, זה אותו דבר.

מר אדם קניגסברגר: לא נכון.

עו"ד דוד מנחם: תקשיב לי רגע.

מר אדם קניגסברגר: לא נכון.

מר ישראל זינגר: מאיפה אתה יודע? אתה בן אדם מבוגר, אתה לא מבין.

עו"ד דוד מנחם: ועכשיו הולכים לחוקק חוק על הדבר הזה גם כן. ויותר מזה, רוצים לחוקק חוק,

מר ישראל זינגר: אלי, הוא לא התנצל, זה בסדר?

עו"ד דוד מנחם: אני מסביר לך, כעורך דין אני אומר לך, זה החוק אומר. מישהו יבוא, יפיל עליך תיק, סתם, בסוף אמרו אין ראיות, כי זה לא קשור אשמה או לא אשמה. זה לא קשור אשמה או לא אשמה.

מר ישראל זינגר: מנחם, לא משנה, הוא לא מבין, עזוב, עזוב.

מר אדם קניגסברגר: אתה צודק. אתה צודק.

מר ישראל זינגר: מנחם, הוא לא מבין. עזוב.

עו"ד דוד מנחם: ואתה יודע מה, אני שמח בשביל ישראל שנסגר לו.

מר אדם קניגסברגר: מבחינה ציבורית אתה ...

מר ישראל זינגר: תתנצל. בסדר.

עו"ד דוד מנחם: תהנה מכל רגע, ברוך השם.

מר ישראל זינגר: עזוב. לא מתווכחים, לא מתווכחים עם מי שלא יודע להתנצל.

מר שמואל לרמן: רבותי, אלי רצה, כן?

מר אדם קניגסברגר: על מה אני צריך להתנצל בפניך?

מר ישראל זינגר: אל תתנצל ושקט. הלאה. הלאה.

מר אדם קניגסברגר: בגלל שאתה שקרן אני צריך להתנצל?

מר ישראל זינגר: הלאה, הלאה, הלאה, אל תפריע לו, הלאה.

מר שמואל לרמן: אלי.

מר אלי מוסרי: שלום לכולם. ערב טוב. התחיל את הישיבה יפה שלום לוי, שגם קרא פרק תהילים מעניין וגם אמר כמה מילים, דברים אישיים, כיוון שזאת הישיבה האחרונה שלו כחבר מועצה. ואף אחד פה לא בירך אותו, אמר לו יישר כוח על העשייה שלו.

עו"ד דוד מנחם: אמרנו. אמרנו.

מר ישראל זינגר: אני מבקש להגיד בסוף לכולם.

עו"ד דוד מנחם: תסתכל בפרוטוקול. אמרנו. אמרנו.

מר אלי מוסרי: אז מי שאמר תבוא עליו הברכה. אני רוצה להגיד שני דברים: א', אני רוצה להתייחס לגבי שלום לוי, שהיה לי הכבוד

איתו להיות חבר מועצה באופוזיציה. ושלום, עשית עבודה מצוינת. הדבר השני, זאת הישיבה האחרונה של ישיבת המועצה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הנוכחית.

<u>מר אלי מוסרי:</u> הנוכחית, ואני מודה ומתוודה, יש לי חולשה לאיצ'ה, אני מאד אוהב אותו. אני מכיר אותו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, יש לי בקשה, כיוון שבסוף גם אני רוצה ואם ירצו להגיד דברי סיכום, בוא נשמור את זה, ברשותך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, לא, לא, כיוון שאיצ'ה דיבר לא במסגרת של מה שאתה מדבר, הוא דיבר,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא שמעתי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> פספסת. אז אני לא רוצה להשאיר דברים באוויר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> טוב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כיוון שבסוף זה יהיה מאד ממלכתי. אז נשאיר את הדברים הפחות ממלכתיים לעכשיו, שהסוף יהיה ממלכתי, אני מסכים. יש לי חולשה לאיצ'ה. מי שהכניס אותי לחיים הציבוריים, הרבה זה בזכות איצ'ה. אני מודה לו על כך. אבל איצ'ה, תראה, בחיים הציבוריים יש עליות ויש מורדות ויש חולשות וכולנו בני אדם, ולפעמים אנחנו טועים. אין דבר כזה שאדם לא טועה. אבל אני אומר לך שהעננה שהיתה על ראש העיר היתה עננה מאד כבדה ושחורה ומעיקה. ואני אמרתי את זה בהרבה פורומים שאני, איך אומרים, אני שמח מאד בשבילו ובשביל המשפחה שלו שהתיק הזה נסגר. אבל לבוא עכשיו ולנהל הנהלת חשבונות עם אדם, אם זה ככה ואם זה ככה, ועוד בישיבה האחרונה, ולפני ראש השנה, אתה יודע מה, יש פה איזה, אני מבין מה שאתה התכוונת, אני מבין, אבל אפשר היה

לוותר על זה. כולנו יודעים את האמת. כולנו יודעים את האמת. זה היה מיותר, איצ'ה. אתה פה לא רק המבוגר שבינינו, אתה בעל הניסיון העשיר ביותר שבינינו. ואני חושב שפה כולם מכבדים אותך על מה שאתה עושה. זה לא היה במקום ועוד ערב ראש השנה. להתנצח עכשיו מול אדם, אמרת ככה ואמרת ככה, אומרים ביידיש – 'סה פאס נישט' – לא מתאים. תודה רבה.

מר איצ'ה שחם: אלי היקר, לפני שנתיים עשו פה 'שיימינג' לאדם שעבד 21 שנה כמנהל בית האבות ופושע מועד סידר לו תלונה על הטרדה מינית. אמרתי לאדם ואמרתי לאנשים פה – רבותי, זו תלונה במשטרה, היא תתברר והיא תצא. עברה. המשטרה הורידה את זה.לא שמעתי מילה אחת התנצלות של אדם. משפחתו, אשתו והילדים בכו. ה'שיימינג' הזה לא היה סתם. הטרדה מינית לבן אדם בגיל 77, ששירת את בית האבות,

מר ישראל זינגר: האשמה בהטרדה מינית.

מר איצ'ה שחם: האשמה.

מר אריה מזרחי: רגע, מי זה, אדם הגיש נגדו או מישהו אחר?

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו.

מר איצ'ה שחם: הוא עשה את זה פה. האשים אותו פה, במועצה. ולא שמעתי ממנו דבר.

מר אדם קניגסברגר: לא האשמתי אותו במועצה.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה,

מר ישראל זינגר: אל תפריע לו. תענה אחר כך. גם אתה לא, בבקשה.

מר איצ'ה שחם: אלי היקר, באמת,

מר אדם קניגסברגר: אל תצעק עלי.

מר ישראל זינגר: אל תפריע עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: אל תצעק. דבר בנימוס.

מר ישראל זינגר: לא צועק.

מר אדם קניגסברגר: אל תצעק.

מר ישראל זינגר: אל תפריע.

מר אדם קניגסברגר: אל תצעק.

מר ישראל זינגר: אדם, רק בגלל הגיל אני לא מפריע לך. הלאה.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. תוריד את הטון.

מר ישראל זינגר: כי ביקשת.

מר איצ'ה שחם: אני חושב, אלי, שאנחנו מכירים מזה 46 שנה, משהו כזה, לא?

מר ישראל זינגר: לא חשוב, מי סופר?

מר אלי מוסרי: מ-1984.

מר ישראל זינגר: גם לא רע.

מר איצ'ה שחם: לא. קודם. 34 שנה. זה הרבה זמן. עבדנו ביחד ועבדנו נגד, אבל אני מאד מעריך אותך גם כן ואני חושב שאתה חבר מועצה שאתה מגיש נתונים, למרות שלפעמים גרשון לא מאמת, אבל את הנתונים שלך אני קורא ואני לומד ואני לוקח אותם לתשומת ליבי. ואני חושב שלעומת אחרים, שרק באו למועצה בשביל לעשות צעקות, אתה עשית עבודה טובה. תודה.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שבישיבה הבאה צריך להעביר חבילות שי ... כמו הענקים והגמדים.

מר אמנון בוץ: יו"ר המועצה, הצבעה? לא כיכר, חבר'ה, מעגל תנועה.

מר שמואל לרמן: אפשר להצביע על א'?

מר ישראל זינגר: א' ו-ב' זה ביחד.

מר שמואל לרמן: לא, מה פתאום? אתה לא יכול.

מר אדם קניגסברגר: לא הסבירו לנו מי זה האיש שעל שמו נקראת הכיכר.

מר שמואל לרמן: עוד לא הגענו ל-ב'. גם אני עוד לא יודע מי האיש.

מר אדם קניגסברגר: הוא שאל אותי מה אני מצביע.

מר שמואל לרמן: אתה מצביע על א'. רק על הכיכר. רגע, על הבן אדם, סליחה, סליחה, סליחה, אדם, אתה צודק, מי זה הבן אדם? אדם, אתה צודק, סליחה.

מר אריה מזרחי: מישהו שתרם כסף, לא? זה הסיפור.

מר רון קוגמן: תנו לאמנון להסביר.

מר אדם קניגסברגר: אני יודע, אבל אני רוצה להבין.

מר אמנון בוץ: מר דאדא אג'איי קומאר הוא למעשה אזרח הודי שהקים בית בישראל וקשר עם העיר רמת גן ועם בורסת היהלומים קשר בחבלים עבותים. התרומה שלו היא משמעותית ומכרעת לענף הייצוא והייבוא של היהלומים בישראל ולבורסת היהלומים ברמת גן. ואת אהבתו למדינה ולעיר רמת גן הוא ביטא באופן הרב מספר פעמים. הוא אחד היהלומנים הוותיקים באזור הבורסה והוא הומלץ בחום על ידי חברים מתוך מנהלת הבורסה. אפשר להעלות להצבעה, היו"ר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה הוא תרם לעיר האדם הזה, חוץ מלבורסה?

מר אמנון בוץ: אני רוצה רגע לחדד את העניין.

מר ישראל זינגר: גם לעיר.

מר אמנון בוץ: כיכר התנועה בזיסמן הוא מקום שאנחנו במנהלת הבורסה רוצים לפתח,

מר ישראל זינגר: מעגל התנועה.

מר אמנון בוץ: מעגל תנועה, סליחה. רוצים להפוך אותו למקום שהוא למעשה מכבד את שני המגדלים שהם סוג של אייקון גם בארץ אבל גם בעולם. ביוזמה שלנו אנחנו פנינו למעצבת ופסלת, והיא למעשה תכננה לנו מעגל תנועה עם איזה שהוא מומנט מרכזי ויפה שמשקף את המתחם הזה שנקרא בורסת היהלומים. אנחנו פנינו בצורה מסודרת להנהלת הבורסה, ביקשנו סיוע, ולמעשה הם פנו בעזרתם לאותו אדם שהציע לתרום את סכום הכסף עבור הקמת המומנט שאנחנו רוצים לעשות במעגל התנועה, ולשם כך אנחנו מבקשים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא רצה לתרום למעגל התנועה או שהוא רצה לתרום,

מר אמנון בוץ: הוא תורם לטובת הקמת המיצג שיהיה שם בתוך מעגל התנועה. יש ממש מיצג שהולך לקום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: היה לו תנאי לשים את השם שלו על זה?

מר אמנון בוץ: כן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אהה, היא לו תנאי.

מר אמנון בוץ: מה זה תנאי? בגדול כשמבקשים כסף מתורם נהוג להציע לו לתת את השם. כן, בהחלט.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה גובה התרומה אפשר לדעת, פחות או יותר?

מר אמנון בוץ: כן, זה היה רשום לכם, 350,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: אז רגע, מעכשיו יש תג מחיר לכיכרות ברמת גן, 350,000 שקל כיכר.

מר ישראל זינגר: טוב, הצבעה .

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, שניה רגע, שניה, תן לי להבין.

מר ישראל זינגר: לא קבענו.

עו"ד רועי ברזילי: יש כבר כיכר שמשקפת את בורסת היהלומים על שם שמואל שניצר.

מר ישראל זינגר: זה מעגל תנועה, נו, אתה עושה צחוק?

עו"ד רועי ברזילי: לא, בסדר, אבל יש הנצחה של ה -

מר אמנון בוץ: בתוך המתחם יש עוד איזה 4 מעגלי תנועה עם שמות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה אחד מתוך ה -

מר אמנון בוץ: בוודאי, יש כמה מעגלים.

עו"ד רועי ברזילי: נשמע לי, באמת,

מר אמנון בוץ: מה, לא מעוניינים לפתח את המתחם?

עו"ד רועי ברזילי: אתה רוצה לעשות את זה יותר פופוליסטי? לא מעוניינים. לא מעוניינים. בואו ננסה לעשות את זה יותר פופוליסטי, שאולי,

מר ישראל זינגר: הצבעה.

עו"ד רועי ברזילי: רגע, ישראל, אנחנו מקיימים דיון כאן. אנחנו מקיימים דיון.

מר ישראל זינגר: בסדר. מה שאתה רוצה.

עו"ד רועי ברזילי: נראה לי, לפני שאני מתחיל בשאלה מי האיש ומי לא האיש, אני שואל רגע ברמה העקרונית, האם היום אנחנו מוכרים שטחים ציבוריים בתמורה לכסף? אנחנו צריכים לקיים על זה דיון באופן פרטי.

מר שמואל לרמן: אתה לא מכרת לו כיכר.

עו"ד רועי ברזילי: אתה מכרת לו זכות להציב את השם שלו במעגל תנועה ציבורי.

מר שמואל לרמן: זה לא עדיין מכירה של נכס. זה הצבת שם.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי. לא משנה, אתה מוכר,

מר ישראל זינגר: אם זה לא פופוליסטי, אני מתפלא עליך, ילד, באמת. אמרת בציניות, זה בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני אומר, בסדר גמור. אז יש תג מחיר היום, 350,000 שקל עולה לקרוא את השם,

מר איצ'ה שחם: תגיד לי, רועי, גם על שלט ברחוב יצטרכו טאבו? אני לא מבין.

מר ישראל זינגר: תגיד לי, למה התנגדת בחדר מוסיקה באוהל שם, למה לא התנגדת על שם אבא של גיל שוחט? יש אנשים שמכבדים אותם. אתה סתם, באמת הפעם סתם אתה אומר.

עו"ד רועי ברזילי: לא את המרחב הציבורי. המרחב הציבורי זה מצב שונה. המרחב הציבורי לא למכירה. הוא לא למכירה.

מר ישראל זינגר: אנחנו, במקום למכור כמו בהנהלות הקודמת נכסים,

עו"ד רועי ברזילי: אני יכול להבין, שניה רגע, אני יכול להבין כשמדובר בדמות ציבורית שאנחנו רוצים לקרוא על שמה,

מר ישראל זינגר: יש מעגל תנועה בבורסה שנקרא על שם מישהו שאני התנגדתי בקדנציה הקודמת, על שם מישהו שלא רק שאין לו זכויות אלא גם עוול לעירייה. אבל כיוון שהחוק לא מאפשר לי לשנות, אתה יודע על מי אני מדבר, אתה יודע וזה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אי אפשר לשנות שם?

מר ישראל זינגר: לא, אלא אם כן נשנה את התקנון. אז באמת, אתה בא פה, אז תסתכל בהיסטוריה.

עו"ד רועי ברזילי: על מה אני בא? בוא תספר לי את ההיסטוריה של הבן אדם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, אז זה אומר שזה לצמיתות בעצם.

מר ישראל זינגר: לא יודע. כל דבר הוא כזה, אם נחליט אחרת.

עו"ד רועי ברזילי: אז בוא נקבע כבר תג מחיר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לצמיתות בעצם.

עו"ד רועי ברזילי: שנעשה את זה פתוח לציבור.

מר ישראל זינגר: בוועדת השמות הוחלט שהיא תשנה את הקריטריונים.

מר אריה מזרחי: סליחה, לפני שקובעים מחיר יש קריטריונים מסוימים שאומרים שמנציחים את גדולי האומה, אנשים שתרמו למדינה, אנשים שתרמו לעירייה, או תרמו לעיר, אלה הקריטריונים הבסיסיים. השאלה האם זה עומד בקריטריון הזה או שזה לא עומד בקריטריון הזה. ורועי שואל אם מישהו שמביא כסף לתרומה ספציפית צריך לקרוא את הכיכר על שמו.

מר ישראל זינגר: טוב. התשובה היא שוועדת השמות שהוסמכה על ידי המועצה לקחה בחשבון. ואם היא הצביעה בעד, עד עכשיו, איך אומרים, אלא אם כן היו טעויות, לא זה.

עו"ד רועי ברזילי: עד עכשיו היא לא עשתה טעויות הוועדה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מתי התקיימה ועדת שמות?

מר ישראל זינגר: התקיימה כשהתקיימה לפי החוק.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא משנה, היא רק ממליצה. היא רק ממליצה. היא לא מחייבת אותנו לקבל החלטה.

מר ישראל זינגר: בסדר. טוב.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה היה לפני.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, נראה לי שתמורת כסף, תושב זר רוכש לעצמו כיכר באמצע רמת גן, נשמע לי מוזר.

מר ישראל זינגר: לא שמעת מה שהוא אמר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אל תגיד רוכש, כי אתה מבלבל, רועי, אל תגיד רוכש.

מר אריה מזרחי: לא רוכש.

מר אלי מוסרי: זה לא שחור לבן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אל תגיד רוכש, תדייק במילים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תורם.

עו"ד רועי ברזילי: זו המשמעות – רוכש זכות להנציח את השם שלו על כיכר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רוכש זכות להנציח את השם שלו, כן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תרומות אבל זה דבר מקובל.

<u>מר אמנון בוץ:</u> זה חדש לגייס תרומות לעיר?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אנשים תורמים אגפים גם בבתי חולים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אמנון, תספר לי מה עוד למכירה. מה עוד למכירה? איזה עוד קירות? איזה עוד כיכרות? איזה עוד רחובות למכירה בעיר הזאת תמורת תרומה?

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> למה למכירה?

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני רוצה להגיד משהו. אני חושב שאפשר,

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק רגע, דקה, דקה, דקה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אפשר לקרוא מונומנט מסוים על שם התורם. לא את כל ה- כמו הנצחת רחובות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק שניה אחת, רבותי.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> רגע, ואם מישהו,

<u>מר שמואל לרמן:</u> רגע, רגע.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אני רוצה לשאול שאלה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק רגע. אני עצרתי רגע את הדיון. אני אתן לך הכול. אתה לא מוקלט, אריה. חשבתי שזה יהיה דיון קצר, אני רואה שזה מתפתח לדיון. אז יש כבר חלק שדיברו, יש כאלה שעוד לא דיברו. אלי דיבר, רועי דיבר, אריה דיבר. שולמית רוצה לדבר? כן. אדם, אתה רוצה

לדבר? גבי, אתה גם משהו רוצה לומר על הסעיף של הכיכר? לא. איצ'ה, אתה גם? רגע, אז עוד דקה. אז יש לנו את שולמית ואדם על הנושא של הכיכר, נכון? יופי. רק רגע. שולה, בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רציתי לשאול, אם אדם יבוא ויתרום מיליון שקל לעירייה, השאלה אם הוא יקבל 3 כיכרות או 3 מעגלי תנועה. כאילו, איך אנחנו באמת עומדים על עיקרון שאפשר יהיה להריץ אותו ולחזור עליו בפעמים הבאות?

מר ישראל זינגר: אולי המנכ"ל יסביר רגע. התבלבלתם קצת בגלל ההערות. אני לוקח אותה כי הוא איש נבון, אבל זו הערה צינית, הלכתם איתה רחוק.

מר משה בודאגה: מאחורי קריאת שמות, גם כיכרות וגם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מעגלי תנועה.

מר משה בודאגה: סליחה, מעגלי תנועה, גני ילדים,

מר ישראל זינגר: חדרים מיוחדים.

מר משה בודאגה: חדרים כאלה ואחרים, קודם כל האדם צריך להיות אדם שיש לו איזה קשר לעניין הזה. זה לא נקנה בכסף. הכסף הגדול נקנה כשמישהו רוצה לתרום נגיד לגן ילדים מיליון שקל, מיליון וחצי, זה כסף. זה משהו אחר. אבל כשמדברים בכספים קטנים, 100,000, 200,000, 300,000, מאחורי זה צריך להיות איזה רעיון. והרעיון פה אומר שהאיש הזה הוא מקורב לבורסה, היה פעיל בבורסה, היה פעיל במדינה שלנו כאשר מערכת היחסים של אנשי הבורסה עם מדינות זרות היתה ברמה כזו או אחרת, ואנשי הבורסה המליצו עליו, אז מה רע בזה? והוא גם תרם כסף.

מר שמואל לרמן: אני רוצה רגע שניה משהו לשאול – אם הוא לא היה תורם, הרי היית נותן לו את הכיכר גם כן, בגלל תרומתו למקום.

מר משה בודאגה: יכול להיות שכן, כן, יכול להיות שכן.

מר שמואל לרמן: התרומה היא בונוס, היא לא בגללה אני מבין, נכון?

מר משה בודאגה: כן, בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא באמת מאמין לזה.

מר משה בודאגה: הוא לא קנה את המעגל הזה, בקיצור.

מר שמואל לרמן: אני שואל את השאלה.

עו"ד רועי ברזילי: מישהו הכיר את השם הזה לפני כן? על מה אתה מדבר?

מר ישראל זינגר: רגע, אבל אתה לא בזכות דיבור. אני רוצה להביא דוגמא אחרת.

מר שמואל לרמן: רגע, אדם רצה לדבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אני לא סיימתי את השאלה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, למה לא?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: השאלה השניה שלי – האם יש תורמים לעירייה שלא מבקשים לקרוא משהו על שמם והם עדיין תורמים בסתר או תורמים אנונימיים?

מר שמואל לרמן: אני בעצמי תרמתי בכמה מקרים שפנו אלי באופן אישי, בסתר, כל מיני שפנו אלי – לצורך מחשב לילד הזה ולצורך דבר כזה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל תורמים ב-200-300 אלף שקל.

מר שמואל לרמן: זה הצטבר במשך השנים בלא מעט.

מר משה בודאגה: ישנם תורמים שתורמים מלגות לבתי ספר לאורך שנים. בתי הספר הגדולים יודעים. גם אדם וגם ישראל, כל שנה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ואז אומרים – מלגה על שם.

מר משה בודאגה: כן. באופן קבוע הם תורמים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל השאלה אם יש תורמים שתורמים בשביל לתרום, לא בשביל לקבל שם על זה.

מר משה בודאגה: בלי לקבל שם.

עו"ד רועי ברזילי: כמה עולה לתרום לבית ספר כדי לקבל את השם שלו? לא, באמת, יהיה לזה מחיר פעם?

מר משה בודאגה: לבית ספר?

עו"ד רועי ברזילי: לבית ספר.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אני רוצה להגיד מילה בעניין.

מר שמואל לרמן: דיברת. היתה לך זכות דיבור. נתתי לך. נתתי לך בהתחלה.

מר ישראל זינגר: שיסביר מה זה ועדת שמות.

מר שמואל לרמן: אני יכול לחזור אליך בסוף.

מר משה בודאגה: אני לא מאמין שיקראו בית ספר על שם אדם שתרם אלא אם מדובר באישיות.

עו"ד רועי ברזילי: ותאר לך נגמרו תקציבי הפיתוח, כמו שקורה עכשיו,

מר שמואל לרמן: רועי, זה סתם.

עו"ד רועי ברזילי: 300,000 שקל אנחנו לא יכולים להעמיד בכיכר, אז כן זה קורה.

מר משה בודאגה: לא, לא, לא נלך על זה, לדעתי לא נלך על מחירים כאלה בכלל.

עו"ד רועי ברזילי: למה? למה?

מר משה בודאגה: ככה. כי אני לא חושב,

עו"ד רועי ברזילי: אם זה 4 מיליון שקל ו-5 מיליון, ובניית בית ספר חדש, לא תלך על זה?

מר משה בודאגה: תראה, אם נצטרך לבנות בית ספר חדש ויבוא תורם ויתרום, לדוגמא רוזן, שתרם קומה שלמה,

מר איצ'ה שחם: לא, את כל הבניין.

מר משה בודאגה: את כל הבניין הוא תרם.

עו"ד רועי ברזילי: אבל הבניין זה הקרקע שלו היתה. זו היתה קרקע שלו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל העירייה השתתפה. הוא לא תרם את כל הבניין, הוא תרם חלק.

מר איצ'ה שחם: הוא תרם את כל הבניין.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא נכון. העירייה שילמה גם בבית רוזן.

עו"ד רועי ברזילי: משה, מה שאני מבין שיש תעריף, אפילו לבית ספר יש תעריף.

מר שמואל לרמן: משה, אתה לא יכול לענות על השאלה הזאת, כי זה לא עבר דיון בוועדת שמות.

מר משה בודאגה: נכון.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול לענות על השאלה הזאת.

עו"ד רועי ברזילי: אבל בתור יושב ראש, היה מאד מעניין אותי לשמוע.

מר שמואל לרמן: לא, הוא לא יגיד. אני מבקש לא להגיב.

עו"ד רועי ברזילי: יש תעריף לבית ספר.

מר שמואל לרמן: הוא לא יודע כי זה לא עבר דיון.

מר אלי מוסרי: אפשר לדבר רגע?

מר משה בודאגה: הוא נתן את התשובה.

מר ישראל זינגר: אני מתפרץ רגע, שתראו רק דוגמא לא של כסף, בגלל שהתחלת. בפארק הלאומי, מישהו שנהג שם לשחק כ-50 שנה, ביקשה אלמנתו וחבריו, אל תפריע לי, עזוב, אל תפריע לי, דרדרת את הדיון, אז אני מעלה אותו. אז לא ביקשו,

עו"ד רועי ברזילי: העמקתי את הדיון, מהפשט שאתה תמיד נוהג בו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא בסדר. זה מכובד.

עו"ד רועי ברזילי: הדברים הפשוטים שאתה תמיד מקבל החלטות.

מר ישראל זינגר: זאת אומרת, אני חושב שלפני שממשיכים, אני יודע בדיוק מה אלי, לא חשב שיתדרדר לפה, או לא יתדרדר, שיגיע לפה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אנחנו לא מתדרדרים.

מר ישראל זינגר: או קיי, לא מתדרדר, חוזר בי. אבל רגע, יש אי הבנה בסיסית ואולי אלי, שהוא ותיק גם בנושא ועדת שמות, יסביר בעצם

איך התהליך, כי נזרקו פה מילים שעושות עוול לאנשים שחלקם אינם בחיים. בואו נשמע בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, אפשר,

מר ישראל זינגר: רגע, אבל רק שיסביר.

מר אלי מוסרי: אני לא יודע מה היה. אני בוועדת שמות. בוועדות שמות יש נציגי כל הסיעות ובאים לשם לדיונים כל מיני נושאים. עכשיו תראו, אין ספק שיש טעם קצת שהוא לא מתוק בכל הנושא, כשאנשים קונים את הנצחת שמם בכסף. זו תחושה לא הכי נעימה. אבל בואו נהיה גם הוגנים, יש בית חולים תל השומר, אתם יודעים, בתל השומר, מי שיצא לו לבקר, אני לצערי היה לי שם הרבה לבקר, אז אין אגף שם שלא מונצח שמה שם.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר אלי מוסרי: אין שם קירות, מחלקות, חדרים, כיסאות אפילו וספסלים. יש שם אחד שהוא גר בלונדון, שכל פעם הוא מתחתן מחדש, אז חמו מקבל עוד בניין. אמיתי מה שאני אומר לכם, חבר'ה, בלי להגיד שמות.

מר ישראל זינגר: באמת?

מר אלי מוסרי: כן. דרך אגב, מנכ"ל תל השומר יודע. אז לקחת את זה בחשבון. לעצם העניין, אני מבין את רועי, צריך להיזהר מזילות של ההנצחה.

מר ישראל זינגר: זה נכון.

מר אלי מוסרי: זו הבעיה הגדולה. ואם אני מכוון לדעתו של רועי, הבעיה זה הזילות. זאת אומרת, צריך למצוא איזה שהם קריטריונים, אפילו קשיחים, שכל תורם שיש לו, הוא נדיב, גם לבדוק את ה-background שלו. זאת אומרת, אם חלילה הוא קצת מוכתם, להיזהר.

מר ישראל זינגר: ולכן פה נאמר, נכון.

מר אלי מוסרי: עדיף להגיד לו – 'מוייחל טוייבס' אומרים ביידיש,

מר ישראל זינגר: נכון מאד.

מר אלי מוסרי: מוחלים ועושים כמו שצריך. ואז אני מאד מקווה שוועדת שמות בקדנציה הבאה, מי שיעמוד בראשה זה סביר להניח ראש העיר החדש שייבחר, תפעיל את אותם שיקולי דעת, אותה תבונה ענייינית, לא לעשות זילות בנושא של הנצחה. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: 100%.

מר שמואל לרמן: אדם.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל אני רוצה להעיר הערה לגבי מה שישראל דיבר, על חדר המוסיקה. חדר המוסיקה זה הבדל עצום בין כיכר בעיר, אבל חדר המוסיקה, מי שמונצח שם זה האבא של גיל שוחט והאבא היה מנהל בית ספר 'מקס פיין' שנים,

מר ישראל זינגר: אני בעד, אני הייתי בעד.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, אני אומר, אתה הלכת להשוות, אמרת גם פה וגם פה. אז ההוא היה מנהל בית ספר שנים רבות, היה אדם מאד פעיל מבחינה חברתית, וגם אשתו וכו', אני לא רוצה פה להיכנס יותר,

אבל זאת הנצחה של חדר מסוים שתורמים לחדר הזה. אותו דבר כמו שאמר אלי בקשר לבית חולים תל השומר – אפשר כל אגף, כל מקום פנימי להנציח. יש הבדל בין הנצחה של כיכר ושל רחובות בעיר. ועדת השמות,

מר ישראל זינגר: רחובות זה הדבר היחידי שבלי הסכמה של כל הדיירים אסור.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אז אני אומר, יש הבדל עצום בין הדברים האלה. לכן יש ועדת שמות, שהיא צריכה לקבל החלטה לגבי השמות של מקומות ציבוריים. מקומות פרטיים, כמו בתוך בית ספר, אולם על שם מישהו שתרם בכימיה וכך הלאה, זה דבר שונה. לגבי רחובות, כיכרות, אני חושב שאנחנו צריכים לקבל החלטה לפי איזו שהיא מדיניות וקריטריונים שנקבעו בוועדת השמות. אי אפשר בגלל, סליחה שאני נותן דוגמא, אם האיש היה מביא 100,000 שקל או היה מביא 500,000 שקל, ההתייחסות של העירייה היתה שונה, וזה מה שמפריע לי. אני לא מכיר א האיש, לא שמעתי את שמו מעולם, יכול להיות שהוא אדם ראוי וכו' וכו', אבל הקריטריון של כסף צריך להימחק. האיש צריך להיות אדם שתרם משהו למען העיר. הרחובות צריכים להיקרא על שמות אנשים מוכרים, שאנשים יודעים שהם תרמו למדינה, תרמו למען העיר.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: אפשר להצביע, רבותי? מצביעים. מי בעד אישור סעיף 2-א – אישור קריאת כיכר ברחוב זיסמן על שם דאדא אג'איי קומאר שנטי? יצביע.

מר רון קוגמן: 12 בעד. מי נגד? 2. מי נמנע? 3 נמנעים.

מר שמואל לרמן: יופי. עבר.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 12 – בעד, 2 – נגד, 3 – נמנעים, לאשר קריאת כיכר

ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.

ב. דיון חוזר – אישור תרומה בסך של כ-300-350 אלף ₪ עבור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דיון חוזר – אישור תרומה בסך 300-350 אלף ₪ עבור אותה קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי. רק שאלה שלי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זו אותה הצבעה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, דקה, למה זה לא סכום אלא סכום בין?

<u>מר משה בודאגה:</u> להערכתי זה ...

<u>מר אלי מוסרי:</u> זה פער גדול, זה 15%, זה פער גדול.

<u>מר שמואל לרמן:</u> פער גדול, זה לא שער חליפין.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> דובר על 350.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא ניתן לשיעורין.

<u>מר אלי מוסרי:</u> היועץ המשפטי אומר 350. יש מספר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, דקה, אחד, אחד, אני לא אתכם. הוא התחייב לעשות את הכיכר לפי איזו שהיא,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מה כתוב שם?

מר שמואל לרמן: מה נאמר שם?

מר אלי מוסרי: מה המספר?

מר משה בודאגה: הוא אומר שזה 350, בוא נכתוב 350.

מר שמואל לרמן: גם אתה מכיר 350?

מר ישראל זינגר: כך כתוב בהסכם.

מר שמואל לרמן: אני חוזר על הסעיף באישור המתוקן שלו – אישור תרומה בסך 350,000 ₪ עבור אותה קריאת כיכר. אפשר להעלות להצבעה?

מר אדם קניגסברגר: זו אותה הצבעה כמו קודם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הרגע הצבענו על זה.

מר שמואל לרמן: לא הצבעת, הצבעת רק על השם, לא על התרומה.

מר משה בודאגה: פעם השם ופעם הכסף.

מר שמואל לרמן: תסתכלי בסדר היום, לא הבאת סדר יום. אפשר פה אחד? פה אחד.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אותה הצבעה כמו קודם.

מר שמואל לרמן: תצביעו בבקשה. אין אותה הצבעה כמו קודם. מי בעד אישור התרומה בסך 350,000 ₪?

מר רון קוגמן: 11 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד, רבותיי? 2.

מר רון קוגמן: נמנעים? 2.

מר שמואל לרמן: עבר.

מר אלי מוסרי: שלום יצא, זה פחות אחד נמנע.

מר שמואל לרמן: לא חשוב.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 11 – בעד, 2 – נגד, 2 – נמנעים, לאשר תרומה בסך של כ-350,000 ₪ עבור קריאת כיכר ברחוב זיסמן במתחם הבורסה ע"ש דאדא אג'איי קומאר שנטי.

ג. אישור קריאת שביל אופניים והולכי הרגל על גדות הירקון כשביל "יונתן" ע"ש יונתן גרוס.

מר שמואל לרמן: ג' – אישור קריאת שביל אופניים והולכי הרגל על גדות הירקון כשביל "יונתן" ע"ש יונתן גרוס. מי בעד?

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש לדבר.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להגיד משהו בעניין הזה.

מר שמואל לרמן: לדבר? בבקשה. מי עוד רוצה לדבר?

מר אלי מוסרי: אני גם כן רוצה לדבר.

מר שמואל לרמן: אדם ביקש ראשון. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: בזמנו אני כבר הערתי את ההערה לגבי שביל יונתן. אני חושב שזה בזבוז משווע של כספי ציבור. יש שביל מקביל בתל אביב, בדיוק מקביל, וכל הספורטאים שרוצים לנסוע על הכביש הזה, על הדרך הזו, יכולים לעבור מהקניון, לעבור לדרך או לשביל האופניים שנמצא ממול, והשביל הזה מוביל אותם להמון מקומות. השביל של רמת גן מגיע עד שבע טחנות ומשם הוא צריך להימשך למעשה בתל אביב. אז זה במילא מיותר. אבל פה מדובר על מיליונים שהושקעו, שיש נזק בלתי רגיל ל-שצ"פים. יש שם גינה שהגינה הזאת נתרמה על ידי אנשים יקרים שהשקיעו שם את כספם, הרסו את הגינה הזאת, עכשיו יצטרכו לעשות אותה במקום אחר. זה כסף ציבורי שהולך לטמיון, עבור מה? אם זה היה שביל אופניים שנוסעים בו בתוך העיר אנשים – מקובל עלי. אבל זה שביל, רק בשביל ספורטאים, כי אף אחד לא ייסע שם. ואם מישהו רוצה כבר לנסוע שם, למה שלא ייסע במקביל. זה בזבוז אדיר של כסף. את כל הצמחייה שם הרסו. יש גינה יפהפייה על יד רחוב רוקח, עשו את זה באמצע הקיץ, ילדי השכונה לא היה להם איפה לשחק כי הרסו להם את גינת המשחקים. חבל על כל שקל במעשה הזה.

מר אלי מוסרי: אפשר להתייחס?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר אלי מוסרי: קודם כל, אני מסכים עם מה שאומר אדם. תראו, אני לא הייתי זה שהחליטו לגבי שביל "יונתן". אין ספק שאם היום היה הדיון על הנושא הזה, הייתי מצביע בשתי ידיים נגד. אנחנו כולנו בעד שבילי אופניים, אבל אנחנו גם צריכים להיות חכמים בהוצאות הכספיות

שלנו. 100 מטר משביל יונתן צפונה יש שביל אופניים נפלא שעלה כולו על חשבון עיריית תל אביב.

מר אריה מזרחי: לא 100 מטר, מה קרה לך?

מר אלי מוסרי: עוברים את הכביש.

מר אריה מזרחי: רק לחצות את הזה.

מר אלי מוסרי: אז זה 100 מטר, בדקתי.

מר אריה מזרחי: אתה בונה עוד גשר אחד באמצע ופתרת את הבעיה.

מר אלי מוסרי: אני בדקתי כמה זה בדיוק במטראז', זה 100 מטר.

מר אריה מזרחי: או קיי.

מר אלי מוסרי: עכשיו לעצם העניין, יש דבר שנקרא טבע עירוני. עיריית רמת גן היתה צריכה לטפח מאד את הטבע העירוני, לפחות את הגדה הדרומית של הירקון. יש רשות הירקון, לא טיפחנו את הגדה. מה שאנחנו עושים עכשיו, פוגעים בטבע העירוני – פוגעים בצמחיה, פוגעים שם בבעלי החיים – וזה דבר, באמת, זו ענישה עצמית, אנחנו מענישים את עצמנו בדבר הזה. ואני לא הייתי שותף בתכנון, אבל חבל מאד שזה נעשה, מאד חבל. וחבל מאד שעיריית רמת גן לא שיתפה פעולה עם עיריית תל אביב לטפח את כל האזור הזה. ואת הכסף הזה בשביל יונתן, במקום שהיו משקיעים אותו בעוד שביל אופניים, יש להם את שביל האופניים שלהם ולנו יש את שביל האופניים שלנו. הבעיה – מה המחיר? לא רק בכסף. המחיר הוא בפגיעה בטבע העירוני בגדה הדרומית, שזה שייך כולה לעיריית רמת גן. מי שמבקר שם, יוצא לי שם לבקר עם הנכדות שלי, אני אומר לכם, זה חבל על כל מה שעשינו שם, פשוט חבל. היינו מטפחים את האזור

הזה, משקיעים בו, מטפחים את הצמחיה שם, וזה היה נראה הרבה יותר טוב. ומי שרוצה לנסוע על אופניים, גם רמת גנים, לא קרה כלום .יש שם גשר ליד שבע טחנות, עובר ונוסע בשביל אופניים שמאלה וימינה, עוד טיפה יותר דרומה לכיוון הצד של החרוזים, הכול בסדר. אבל כנראה שמישהו רצה שייחרט על שמו שהוא סלל שביל אופניים, אז זה המחיר. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: 3 מיליון שקל. זה יהיה כפול.

מר אריה מזרחי: אני רוצה להגיד משהו. תוך כדי בניית השביל, אני פניתי והעליתי את זה גם בשאילתה – מדוע סוללים שביל ברוחב של כביש? הרוחב שם הוא 8 מטר, שהתקן לשבילים זה 1.5 מטר כל כיוון, מקסימום 3 מטרים. מה שסללו שם, זה 8 מטר. למה לפגוע בטבע העירוני ולמה להשקיע כל כך הרבה כספים? אם היו לוקחים ובונים עוד גשר אחד לאופניים והולכי רגל באמצע הדרך בין ראש ציפור או בין שבע טחנות לבין גשר המכביה, אז היה גם קיצור דרך והיו מגיעים גם משיכון ותיקים לחצות לכיוון של השביל של תל אביב. עשו פה בזבוז כפול – הרסו בדרך גינה וגן משחקים ואת כל הטבע העירוני. אני חושב שלא היה פה שיקול דעת. השביל הזה לא הובא לידיעת חברי המועצה לאישור. הוגשו שתי תוכניות ומשום מה קיבלו את התוכנית עם הכביש הרחב. מה רוצים לסלול שם, אוטוסטראדה? ברצינות, זה רוחב של אוטוסטראדה. סך הכול שביל אופניים והולכי רגל. אני לא יודע אם אפשר לתקן, צריך לבדוק את הנושא הזה. קודם כל להצר אותו כמה שיותר ולנסות במקום אולי לבנות גשר לצד השני ואז היינו פותרים את כל הבעיה של כל גדת הירקון. זה מה שיש לי להגיד.

מר משה בודאגה: אפשר לענות?

מר שמואל לרמן: אתה יכול.

מר משה בודאגה: היתה פה תוכנית שעבדו עליה הרבה מאד זמן בשיתוף עם נחל הירקון ועם החברה הממשלתית לתיירות ועם גורמים נוספים, וכולם היו שותפים, והתוכנית היתה כזו שלא לפגוע בכל הטבע העירוני ולא לפגוע בשום דבר, ולייצר שביל עם כל מיני תוספות, גם שביל להולכי רגל, גם שביל אופניים, גם שביל עם פעילויות נוספות, כושר וכו',

כאשר בסופו של דבר השביל הזה מתחבר ממזרח, מגיע לכיוון פתח תקווה, לכיוון תל אביב, וממערב הוא יתחבר בסופו של דבר לבורסה וימשיך הלאה לכיוון תל אביב. כך שיש שבילים מתוכננים.

דבר שני – יש פה תרומה של 1.5 מיליון של משפחת יונתן. ובנוסף לכך, החברה לתיירות גם תרמה כסף. כל נושא הצמחיה וכו', הכול נלקח בחשבון, אין פגיעה בצמחיה, ההיפך,

<u>מר אלי מוסרי:</u> הייתי שם, הלכתי ...

<u>מר משה בודאגה:</u> הלכת, אבל אתה לא בקיא בנתונים המקצועיים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ... פגיעה בצמחיה ...

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל למה באמצע, אלי?

<u>מר משה בודאגה:</u> אלי, שניה, אתה מדבר על מראה עיניים. יש פה עניין מקצועי.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אין מצב שלא פגעו בצמחיה. אין מצב כזה. אין מצב כזה.

<u>מר משה בודאגה:</u> תן לי לדבר. אני אומר, העניין הזה נבדק על ידי כל הגורמים המקצועיים.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני שם כל יום.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבל למה אתם מפריעים באמצע? זה נאה? זה מנומס?

מר משה בודאגה: שאלת – אני נותן תשובה.

מר ישראל זינגר: זה מנומס? תצביעו.

מר משה בודאגה: יש עניין של נראות ויש עניין מקצועי. והעניין המקצועי גובר על הכול. הצמחיה תשוקם לאחר מכן ותהיה במצב הרבה יותר טוב. והגן הזה ישוקם ויהיה הרבה יותר טוב מאשר היה קודם. אנחנו נקבל שם קטע נהדר לטובת העיר ולטובת תושבי העיר. וסך הכול יש פה תרומות.

מר אדם קניגסברגר: זו בדיוק הבעיה.

מר משה בודאגה: ובנוסף לזה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: למה בעיה, אדם?

מר משה בודאגה: אני רוצה להזכיר לכם,

מר אדם קניגסברגר: השיקול לא צריך להיות התרומה.

מר משה בודאגה: שניה, אני לא השלמתי. חברי'ה, מספיק. אני רוצה להוסיף שהדבר הזה הובא למועצת העיר כ-תב"ר כבר מזמן, כך שאתם הייתם שותפים. הודיעו לכם מה הולכים לעשות. ולכן אני מתפלא כרגע על כל הויכוח הזה.

מר אריה מזרחי: הודיעו על שביל אופניים, לא על 8 מטר רוחב.

מר משה בודאגה: הודיעו על שביל אופניים והצהירו כמה כסף.

מר אריה מזרחי: שביל אופניים הוא 3 מטר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אריה, חבל שעזרא לא כאן כדי גם לבוא ולתת את הנתונים, כי זה לא שביל אופניים של 8 מטרים. הרי שביל אופניים צריך לעשות גם שביל להולכי רגל, זה לא משולב.

מר אריה מזרחי: בתל אביב זה משולב. זה משולב, 1.5 מטר,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא נכון. לא נכון. לך לפארק הירקון,

מר אריה מזרחי: אני רוכב שם כל יום.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני גם, אני גם רוכבת שם, בפארק הירקון,

מר אריה מזרחי: אביבית, זה 1.5 מטר אופניים ו-1.5 מטר להולכי רגל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בכל צד. וזה לא 1.5 מטר, זה 2 מטרים לכל צד ועוד 1.5 מטר או 2 להליכה. אי אפשר שרוכב אופניים יילך במסלול של הולך רגל. זה לא הולך ככה. זה לא קורה בשום מקום. ואני מוכנה לעשות איתך סיור, תראה את ה -

מר משה בודאגה: תוכנית רחבה, נו, זה לא,

מר אריה מזרחי: אני רוכב שם כמעט פעמיים בשבוע.

מר משה בודאגה: אריה, זה לא רק שבילי אופניים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז אתה יודע, אתה כרוכב יודע שרוכב אופניים לא יכול לרכוב איפה שהולך הרגל הולך.

מר משה בודאגה: יש גורמים נוספים שם.

(מדברים ביחד)

מר אריה מזרחי: זה שביל שמחולק לשניים.

מר אדם קניגסברגר: גם בתל אביב יש שני שבילים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון. שביל לכל כיוון ושביל הליכה לכל כיוון.

מר אדם קניגסברגר: אבל הטענה שלי היא,

מר אריה מזרחי: לא יותר מ-1.5 מטר כל כיוון.

מר אדם קניגסברגר: הטענה שלי שיש כבר שביל כזה, בשביל מה לעשות עוד אחד?

מר משה בודאגה: אין קשר. תל אביב זה משהו אחר.

מר אדם קניגסברגר: למה? בגלל שיש תרומה. זה כל העניין.

מר שמואל לרמן: אבל מה אכפת לך? מה מפריע לך?

עו"ד דוד מנחם: אפשר לעשות הצבעה?

מר אדם קניגסברגר: זה עולה 3 מיליון שקל. הרסו את הגינה.

מר משה בודאגה: הגינה תשוקם, אמרתי את זה, כמה פעמים אני אומר את זה?

מר שמואל לרמן: המשפחה, אני הבנתי, תרמה 1.5 מיליון, נכון?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סיימו לסלול את שביל יונתן?

מר אדם קניגסברגר: 1.1 מיליון.

מר שמואל לרמן: 1.5 מיליון אמרו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: משה, סיימו לסלול?

מר משה בודאגה: עוד לא, עוד לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז בוא נחכה לתוצאה הסופית.

מר שמואל לרמן: משרד התיירות שילם גם, נכון?

מר אדם קניגסברגר: אז בגלל זה צריך להרוס את הגדה?

מר שמואל לרמן: אני לא בטוח שהרסו. אני גם מסתובב בשיכון.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אתה ראית מה עשו עם הגינה הזאת?

מר שמואל לרמן: אני ראיתי הכול.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל סיימו את העבודות?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל הגינה תשוקם, אז מה הבעיה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אדם, תחכו בסבלנות, תחכו עד הסוף.

מר שמואל לרמן: אביבית, רק שניה. אני חושב,

מר אדם קניגסברגר: הגינה הזאת נתרמה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא רק נתרמה, גם משרד התיירות מימן חלק ממנה. זה היה בקול קורא.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני מדבר על גינת המשחקים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הבנתי.

מר שמואל לרמן: אדם, אני ראיתי איך נראתה גדת הירקון בצד שלנו, הרבה פחות יפה מהצד של תל אביב.

מר אריה מזרחי: אין ספק.

מר שמואל לרמן: רק שניה, תנו לי רגע לדבר, רבותי.

מר אדם קניגסברגר: אתה שוכח שאתה,

מר שמואל לרמן: אני מה? תן לי רגע. אני מסתכל בתור תושב העיר,

מר אדם קניגסברגר: אני יודע. אני יודע.

מר שמואל לרמן: לא משנה אם אני באופוזיציה או בקואליציה, אני מסתכל בתור תושב. אני גדלתי בשיכון, מקטנותי הייתי שם, ואני יודע איך היא היתה נראית בצעירותי ואני רואה איך היא נראית היום. אני חושב שהשביל הזה, ואני לא מכיר את המשפחה, אין לי שום קשר לענייין, אני מסתכל מבחינת שזה נראה בהחלט לא רע. ואם רוב הכסף, ועזוב שניה, מגיע בכלל לא מהתקציב, הלוואי וכל פרויקט עירוני היה מתוקצב שליש על ידי, שני שליש על ידי גורמי חוץ, הייתי היום עיר עשירה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון מאד.

מר שמואל לרמן: זו החשיבה שלי. אם הייתי יכול מהמיליארד של התקציב, הייתי מביא עוד 2 מיליארד של משרדי ממשלה ותורמים פרטיים, היום היה לך פה גן עדן. אבל כנראה קשה להביא. והלוואי והיו מביאים לי עוד כאלה. וזה גם נראה לא רע. עזוב את הכסף, זה גם נראה לא רע.

מר אדם קניגסברגר: בינתיים זה נראה נורא.

מר שמואל לרמן: אבל זה עוד לא הסתיים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה עוד לא גמור.

מר אדם קניגסברגר: זה נראה נורא.

מר שמואל לרמן: אני חבר במועדון המרגנית, השביל עובר שם. ראיתי איך נראתה הגדה של המרגנית לפני זה, עם כאלה צמחים יבשים מסכנים.

מר אדם קניגסברגר: זה היה זוועה חיה.

מר שמואל לרמן: זוועה, נכון? אתה מסכים איתי?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: היום זה יותר יפה?

מר אדם קניגסברגר: היום זה בינתיים,

מר משה בודאגה: חכה, חכו שזה ייגמר.

מר שמואל לרמן: יותר יפה.

מר משה בודאגה: חכו.

מר אדם קניגסברגר: עדיין אין שינוי.

מר שמואל לרמן: אבל אתה מסכים איתי, אתה כבר מדמיין איך שזה ייראה, מאחורי המרגנית, איפה שאני נמצא, נראה יותר יפה?

מר אדם קניגסברגר: מאחורי המרגנית היה סכנת נפשות.

מר שמואל לרמן: והיום יותר מוצלח?

מר אדם קניגסברגר: היום עוד לא שינו כמעט כלום.

מר שמואל לרמן: אבל אתה יודע איך ייראה הסוף. זה נראה יותר טוב. אני חושב שזה לא רע כל כך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נסיק מסקנות כשנסיים, אדם.

עו"ד דוד מנחם: יש הצבעה או אין הצבעה?

מר משה בודאגה: אני גם רוצה לומר לכם שהיו הרבה מאד תלונות,

מר שמואל לרמן: הם רוצים לדבר, מה תעשה? כל אחד מגיע לו את ה-5 דקות.

מר משה בודאגה: תן לי מילה.

עו"ד דוד מנחם: הצבעה.

מר שמואל לרמן: לא אלי, תשנה את הזווית. גם איצ'ה ביקש. ישלו 5 דקות, גם איצ'ה.

מר אדם קניגסברגר: משה, אין לך פירוט לתת לי? את הפירוט של התקציב. אתה אומר 1.1 מיליון תרמה המשפחה.

מר שמואל לרמן: 1.5 מיליון.

מר משה בודאגה: 1.5 מיליון המשפחה. החברה לתיירות אני לא זוכר כמה בדיוק. וחלק אנחנו השלמנו. אתה זוכר בדיוק?

מר שלמה בנימין: כן.

מר משה בודאגה: הנה, הוא יגיד לך בדיוק.

מר שלמה בנימין: מיליון החברה הממשלתית לתיירות, 1.5 מיליון תרומת המשפחה ו-4 מיליון שקל משרד התחבורה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יפה.

מר אדם קניגסברגר: 4 מיליון שקל משרד התחבורה? היה מדובר שמדובר על 2.8 מיליון.

מר שלמה בנימין: לא, שינו את התוכנית, הגדלתם את ה-תב"ר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שומעים אותו? כי זה חשוב שזה יהיה לפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שלמה, בוא ליד המיקרופון.

מר שלמה בנימין: הפרויקט עולה בערך 13 מיליון. כל הפרויקט עולה 13 מיליון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תגיד מה כל אחד נתן.

מר שלמה בנימין: אמרתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא שמעו אותך.

מר שמואל לרמן: אביבית, עזבי את זה, רק שניה.

מר שלמה בנימין: משרד התיירות – מיליון, המשפחה – 1.5 מיליון, משרד התחבורה – 4 מיליון, והיתרה אנחנו.

מר שמואל לרמן: חצי וחצי בערך יוצא?

מר משה בודאגה: כן, כן, בערך.

מר שמואל לרמן: חצי וחצי, אדם, יוצא.

מר אדם קניגסברגר: אני חשבתי שכל הפרויקט עולה לעירייה 2.8 מיליון, זה מה שהיה כתוב.

מר שלמה בנימין: היה בהתחלה,

מר שמואל לרמן: כנראה עולה יותר.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, זה ההתחלה, כי עוד צריכים להעביר,

מר משה בודאגה: אדם, אבל זה אושר כ-תב"ר.

מר שלמה בנימין: אושר כ-תב"ר על ידי כל המועצה.

מר משה בודאגה: זה כבר אושר, אושר מזמן.

מר שמואל לרמן: איצ'ה רוצה לומר מילה, רבותי.

מר איצ'ה שחם: חברים, להשיג תרומה זה לא פשוט. תרשו לי לומר, להשיג תרומה זה לא פשוט, ותרומה של משפחה בוודאי.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר איצ'ה שחם: יש בבית צבי אחד לאון, שכל שנה תורם על שמו מלגות לסטודנטים.

מר שמואל לרמן: הלוואי עוד הרבה.

מר איצ'ה שחם: הלוואי ועוד יהיו כאלה. גם העירייה תורמת, הוסיפה את בית צבי לרשימה. לאחרונה המועצה אישרה 100,000 שקל תרומה על נושא של גן. בגלעד היה אדם מבוגר שהיה יושב תחת עץ מסוים. הוא רצה, ביקש בצוואה שהאזור הזה יפותח, שעוד אנשים יוכלו לשבת שם, יהיו פינות ישיבה. הוא נתן 100,000 שקל, וב-100,000 שקל האלה גיל שיבולי, הוא עוסק בזה? (כן) עכשיו יש תוכנית. חבל שלא עשו את זה עכשיו, אבל אמרו – לא, שיחנכו גינה לפני הבחירות? אז זה יהיה אחרי הבחירות. בכל אופן, להשיג תרומה ולנהל את זה, אני כבר מספר פעמים קיבלתי תרומות מקרן ניצולי שואה, מהביטוח הלאומי, ממשרדי ממשלה, תרומות לפרויקטים שונים, בתוך בתי האבות, בגלעד, בתל השומר, כל מיני. אבל אתה עומד בקריטריונים, בדיקות, עניינים, זה דבר, להשיג תרומה זה מפעל. אל תזלזלו בהשגת תרומות ככה. תודה.

עו"ד דוד מנחם: הצבעה אפשר?

מר שמואל לרמן: אפשר הצבעה, רבותי? מי בעד קריאת שביל אופניים והולכי הרגל על גדות הירקון כשביל "יונתן" ע"ש יונתן גרוס? להצביע.

מר אדם קניגסברגר: השם הוכרז מזמן, לא?

מר שמואל לרמן: לא עבר מועצה. מי בעד? להצביע, בבקשה.

עו"ד שלום לוי: אלי מוסרי לא משתתף.

מר שמואל לרמן: אתה חייב לספור. ברגע שאחד לא משתתף, אתה סופר.

מר רון קוגמן: פה אחד. אלי מוסרי לא השתתף.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר קריאת שביל אופניים והולכי הרגל על גדות הירקון כשביל "יונתן" ע"ש יונתן גרוס.

מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר, לא השתתף בהצבעה.

ד. אישור העסקה מעל גיל 70 – ד"ר ברוך וקס מורה ורכז מגמת הביוטכנולוגיה בבית ספר אוהל שם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ד' – אישור העסקה מעל גיל 70 – ד"ר ברוך וקס מורה ורכז מגמת הביוטכנולוגיה בבית ספר אוהל שם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני רוצה להגיד כמה מילים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ברוך וקס הקים את המגמה לביוטכנולוגיה באוהל שם. המגמה זכתה לשבחים רבים והישגים רבים. הוא אדם ייחודי, אין הרבה כמוהו, גם כמורה התלמידים אוהבים אותו וכך הלאה. אין במקצוע הזה, קשה מאד להשיג מורים לביוטכנולוגיה משום שזה מקצוע שהאנשים שעובדים בו לא היו רוצים לעבוד, כלומר,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הם לא מורים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הם היו מתפרנסים במקצוע שלהם הרבה יותר מאשר בהוראה. הוא רואה בזה שליחות ואני חושב שאנחנו צריכים לברך על זה שהוא מסכים להמשיך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 100%. אפשר פה אחד?

<u>מר אמנון בוץ:</u> פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר העסקה מעל גיל 70 – ד"ר ברוך וקס מורה ורכז מגמת הביוטכנולוגיה בבית ספר אוהל שם.

ה. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו מורה לפיזיקה בישיבה התיכונית.

מר שמואל לרמן: עוד אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו מורה לפיזיקה בישיבה התיכונית.

מר אמנון בוץ: פה אחד.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו מורה לפיזיקה בישיבה התיכונית.

ו. אישור העסקת מר גלעד מאור כמורה לחינוך גופני בתיכון "אורה מודיעים" במקום מורה שסיים את תפקידו.

מר שמואל לרמן: עכשיו סעיף ו', אני אתאר לכם את הבעייתיות למה הוא עלה. סעיף ו', מדובר על בעלה של אביבית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שניה, אני צריכה, רגע, רגע,

מר שמואל לרמן: את לא חייבת לצאת, דקה אחת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני חייבת לצאת, לא?

מר שמואל לרמן: היא לא חייבת לצאת. רק שניה אחת. אני אגיד לה תיכף אם היא צריכה לצאת. יכול להיות שהיא גם צריכה לצאת אם יהיה דיון, אבל אם לא יהיה דיון אז זה סיפור אחר.

עו"ד דוד שואקה: היא לא חייבת לצאת.

מר שמואל לרמן: לא חייבת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עזבו אותי, אני יוצאת.

מר שמואל לרמן: רבותי, כל אחד יש לו מה לומר? אני משתגע. בואו תנהלו את הישיבה.

מר אדם קניגסברגר: אם אני רוצה להגיד משהו לא טוב,

מר שמואל לרמן: אבל אני עוד לא הגעתי לדיבור, רק שניה אחת.

עו"ד דוד מנחם: אלי, אתה צודק.

מר שמואל לרמן: תגיד לו מה שאתה רוצה. אני משתגע.

מר אדם קניגסברגר: אני חושב שהדיון,

מר שמואל לרמן: תגידו, נשמע לכם הגיוני, קח את כנסת ישראל, יבוא איזה שהוא ח"כ ויגיד ליושב ראש אם היא תצא, לא תצא, כן יביא סדרן, לא יביא סדרן. לא נתקלתי בכזאת,

מר אדם קניגסברגר: לא, ההיפך, אבל אני אומר, היא לא יכולה להיות ב ...

מר שמואל לרמן: אני עדיין לא בדיון בכלל. אני רק קורא את הסעיף.

עו"ד דוד מנחם: היועץ המשפטי אמר שכן.

מר שמואל לרמן: אם יהיה דיון, תאמין לי, היא תצא. כל אחד יש לו מה לומר?

עו"ד דוד מנחם: היא יצאה.

מר ישראל זינגר: אין לכם סבלנות שהיו"ר יקריא את הכול?

מר שמואל לרמן: עוד לא אמרתי מילה, מילה, תנו לי להגיד.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל אז המועצה תסתיים מהר. צריך למשוך קצת, רגע. שמוליק, אתה רואה איך אני דואג לך?

מר שמואל לרמן: כל הכבוד.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה?

מר שמואל לרמן: טוב, הלאה. מדובר על בעלה של אביבית, שהוא מורה לחינוך גופני, הוא רוצה להתחיל לעבוד כמורה בבית ספר אורה מודיעים, צריך את אישורנו בגלל שהיא נבחרת ציבור והוא עובד במוסד עירוני. הנקודה היא שצריך לצורך כך אישור של שני שליש מחברי המועצה, הווה אומר 18, אין לנו פה 18.

מר ישראל זינגר: 17.

מר שמואל לרמן: ולאחר מכן צריך גם אישור של ועדה מיוחדת במשרד הפנים. למרות הכול, נצביע, לא יעבור במשרד הפנים כי אין פה מספיק – יחזור עוד פעם. לפחות נצביע, אולי יהיה מורה. לא יהיה מורה – יחזור עוד פעם. משרד הפנים יחווה, אני מציין שיש לנו כרגע נוכחים,

מר ישראל זינגר: 15.

מר שמואל לרמן: איצ'ה גם, 16. חסר לנו בן אדם אחד.

???: ...

מר שמואל לרמן: לא רלוונטי. 16 מחברי המועצה, מ-25.

עו"ד דוד מנחם: הוא צודק, הוא צודק, סליחה רגע, חברי המועצה, שמוליק אמר דבר יפה. למעשה שני שליש מחברי המועצה, 25 פחות 1 כי היא לא משתתפת,

מר שמואל לרמן: לא נכון מה שאתם אומרים.

עו"ד דוד מנחם: אז צריך שני שליש מחברי המועצה, זה בול 16. יש משהו.

מר שמואל לרמן: תרשמו את הכמות, היועץ המשפטי של משרד הפנים יחווה את דעתו אם זה בסדר או לא בסדר.

עו"ד דוד שואקה: בדיוק. בדיוק. אנחנו נעשה את שלנו ומשרד הפנים יחליט.

מר שמואל לרמן: בדיוק.

מר ישראל זינגר: אנחנו ממליצים רק.

מר שמואל לרמן: רבותי, רוצים משהו לומר או שאפשר פה אחד?

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

מר שמואל לרמן: אתה רוצה לומר?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: אתה רואה, עכשיו הייתי מוציא אותה כי יש דיון. עד לכאן היא יכלה להיות.

עו"ד דוד מנחם: תגיד תודה לאדם. תגיד תודה לאדם, הוא נותן לך עוד כמה דקות במועצה.

מר שמואל לרמן: אדם רוצה לדבר, אז זה דיון. בבקשה. כל אחד פה יכול לדבר.

מר אדם קניגסברגר: אני לא מכיר את האיש, אבל אני חושב שאם מערכת החינוך זקוקה למורה לחינוך גופני והוא בעלה של חברת מועצה, מה לעשות, אני חושב שאנחנו צריכים לברך ולעזור לו להשתלב במערכת אם הוא רוצה לעבוד. אין הרבה מורים בארץ.

מר שמואל לרמן: גם היא עובדת בהתנדבות, מה הוא מסכן צריך עוד לא להתפרנס? היא עובדת בהתנדבות.

עו"ד דוד מנחם: זה לא רלוונטי. מה שאדם אמר זה הנכון.

מר שמואל לרמן: לא חשוב, אני מסכים גם לזה,

עו"ד דוד מנחם: יופי, גם לזה, יופי.

מר שמואל לרמן: אריה, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: אריה מזרחי. מה שאדם אמר זה הנכון.

מר אריה מזרחי: קודם כל, אני חושב שמה שאדם אמר זה נכון.

עו"ד דוד מנחם: וכל הכבוד שהוא אמר את זה. באמת.

מר אריה מזרחי: נדמה לי שבמערכת יש החרגה למורים. כיוון שלמורים אסור לעסוק בכלל בנושא הפוליטי, הם בכלל כמו זן שמור כזה. זאת אומרת, מורים במערכת, אני לא מדבר על מנהלים, מורים במערכת החינוך מוחרגים מהנושא הזה. ואני חושב, אנחנו צריכים לברך על כל מורה, ולא משנה מה, שמתקבל למערכת.

מר אמנון בוץ: יאללה, פה אחד.

מר שמואל לרמן: אפשר פה אחד, רבותי? פה אחד.

עו"ד רועי ברזילי: מי שראה אותו, זה פחד אלוהים להתעסק איתו בכלל.

מר שמואל לרמן: הלאה.

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, אבל תכתוב כמה היו בישיבה.

מר שמואל לרמן: 16 אנשים הצביעו בעד הנושא. אביבית היא ה-17,

עו"ד דוד מנחם: 16 מתוך 24 שיכולים להצביע.

מר שמואל לרמן: לא. דוד, הסיפור הוא כזה,

עו"ד דוד מנחם: למה לא? למה לא?

מר שמואל לרמן: הסיפור הוא כזה, ישנם 25 חברי מועצה, אביבית יצאה החוצה עקב כך שהיא לא יכולה להשתתף בהצבעה, 16 הצביעו פה אחד. זה המצב.

מר אריה מזרחי: אביבית, הצבעה של פה אחד. מאחלים לבעלך הצלחה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא לא יאכזב אתכם. הוא יבוא לעשות לכם גם אימון.

החלטה:

עו"ד אביבית מאור נמרודי סגנית ראש העיר, עדכנה כי מדובר בבעלה ולפיכך לא השתתפה בדיון ובהצבעה.

הוחלט פה אחד לאשר העסקת מר גלעד מאור כמורה לחינוך גופני בתיכון "אורה מודיעים" במקום מורה שסיים את תפקידו.

ז. אישור החלטות פרוטוקול ועדת תרומות מיום 30.7.2018:

תרומה בסך של 90,000 ₪ עבור הקמת מרכז מהו"ת בבית הספר אוהל

שם – והנצחתה של נחמה שיינברג ז"ל לבית פולנר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אישור החלטות פרוטוקול ועדת תרומות מיום 30.7.2018: אישור תרומה בסך של 90,000 ₪ עבור הקמת מרכז מהו"ת בבית הספר אוהל שם והנצחתה של נחמה שיינברג ז"ל לבית פולנר.

מר אדם קניגסברגר: אני הייתי מבקש, ברשותך, הסבר, קודם כל לגבי המרכז וגם לגבי הגברת.

מר שמואל לרמן: 100%. משה, בבקשה. אביבה.

מר ישראל זינגר: תסבירי מה המהות של מרכז מהו"ת.

גב' אביבה מורן: מהו"ת, ראשי תיבות – מרכז התעצמות ותובנה. מרכז מהו"ת יש לנו גם בשני בתי ספר יסודיים. מרכז מהו"ת נותן מענה לילדים שמתקשים לימודית, הן מסיבות של לקויי למידה והן מסיבות רגשיות. התלמידים מאותרים בעצם במועצה הפדגוגית ובמערכת אישית, כאשר המורים נמצאים בתוך מרכז מהו"ת הם נותנים לתלמידים את המענה הלימודי והרגשי, המענה המיטבי כדי שיתקדמו ויצמצמו את הפערים הלימודיים. יש לציין שמנהל בית הספר מצא לנכון להקים את מרכז מהו"ת מתוך ייעוד בית הספר לתת שוויון הזדמנויות לכל התלמידים בעיר. אנחנו בתהליך לקראת מקיפות. פרופיל התלמידים באוהל שם באמת תופס בעצם תמונה מרחבית שונה. וכדי לקדם ולצמצם את הפערים הוא מצא לנכון והוא הביא מורה מנוסה שתנהל בעצם את מרכז מהו"ת.

מר ישראל זינגר: זה מבורך. מבורך.

גב' אביבה מורן: צפי של 90 תלמידים לשנת הלימודים הנוכחית, משכבה ט', י' ו-י"א, שייכנסו למרכז מהו"ת.

מר ישראל זינגר: יפה.

מר אדם קניגסברגר: מי הגברת, נחמה שיינברג?

מר ישראל זינגר: המנהל כנראה מצא אותה. לא יודע, המנהל מצא מישהי מתאימה.

מר אדם קניגסברגר: המטרה מקודשת.

מר אריה מזרחי: המטרה מקדשת את האמצעים.

מר ישראל זינגר: אנחנו לא מתערבים בשיקול מנהל.

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

גב' אביבה מורן: התורמים הגיעו מיוזמתם לבית הספר.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור.

מר אריה מזרחי: מצוין. מברכים על כך.

מר שמואל לרמן: מאושר פה אחד, רבותיי?

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תרומה בסך של 90,000 ₪ עבור הקמת מרכז מהו"ת בבית הספר אוהל שם – הנצחתה של נחמה שיינברג ז"ל לבית פולנר.

מר שמואל לרמן: גבי ביקש לומר משהו, אני רוצה לתת לו לקראת סיום. לאחר מכן יש לנו הרמת כוסית ונסיים את הקדנציה.

מר גבי נחמיאס: ערב טוב לכולם. כידוע לנו, אין יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו. לכן אני רוצה לנצל את הבמה ואת ההזדמנות הזאת לבקש סליחה והתנצלות ממי שפגעתי או העלבתי אותו או אותה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה?

מר אדם קניגסברגר: אתה לא.

מר גבי נחמיאס: כמובן מבין חברי המועצה ומבין עובדי העירייה. אני חושב שיש מבין היושבים כאן יותר מאדם אחד אשר חייבים לכל הפחות התנצלות זה לזה, אך מאדם אחד במיוחד, ודי לחכימא ברמיזא. אנחנו בפתחו של יום הכיפורים. שנה טובה לכולם.

מר שמואל לרמן: כל הכבוד. יופי. גבי, כל הכבוד. יפה מאד. עכשיו הרמת כוסית לחג.

מר ישראל זינגר: חברים, עוד שתי דקות לפני הרמת כוסית. קודם כל, לי באופן אישי כן יש לי מה להתנצל בפני מספר חברי מועצה. מספר פעמים עניתי או אף התחלתי שלא במזג הרגיל שלי ואני מצטער על כך. עכשיו גם כן, אמרת לפני יום הכיפורים, אז רק מבחינת היבט אישי, בלי לחזור על מה שאתה אמרת, כל הסיטואציה, כל המצב לא היה פשוט. השתדלתי למלא את תפקידי. וכנראה בגלל תכונה שהיא טובה במקרה זה, של אפשרות להתנתק, הצלחתי לדעתי ולאור התוצאות שבעזרתכם עברו ועובדי עירייה הצליחו ליישם ולבצע, מה שאולי הרגשתי לא בשעות העבודה ולא בימי העבודה, זה לא השפיע. כמובן שאפשר לעשות יותר. זה אחד.

לפני שנה טובה וגמר חתימה טובה, גם כן, יכול להיות שהושפעתי, לא רק מיום הכיפורים, לפני 3 שבועות שאלה אותי אשתי – תשמע, אתה לא כועס? לא מדובר על חברי המועצה, אלא אלה מבחוץ שניסו ולא הצליחו, ניסו, או שהכפישו, עשו, אמרתי – חבל על הזמן, חבל על הבריאות. איך אמרת, מי שסולח, אני כבר לא כועס וסולח. אבל לגבי דיונים פה אישיים, לא הייתי צריך לנהוג בטונים כאלה, בעיקר כלפי עמיתי ולא להיגרר ולא להתחיל לפעמים, אדם, זה אני מצטער.

אני מוכרח להגיד עוד משהו כדי שלא יישאר לי בבטן. זה לא משנה מתי ואיך, אבל אני לא מאחל לאף אחד שיהיה בסיטואציה, גם אם זה לוקח זמן ואכן יזוכה, אז אני לא סופר כמובן, אבל אני רק יכול להגיד שאני מודה, חוץ משני חברי מועצה, כולם לפחות היו, לדעתי, לפי החינוך שלי, הגונים והביעו בצורה זו או אחרת כלפי, או אישית או בטלפון, שמחה שכל הדבר הזה,

<u>מר אריה מזרחי:</u> אמפטיה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אמפטיה, נכון, אמפטיה שהעניין הזה הסתיים. כיוון שאחד לא נמצא פה אז לא אזכיר את שמו. וזהו. ואחרי שאמרתי את זה, אני מקווה, קודם כל, שתהיה לכולנו שנה טובה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, אני ברשותך, תן לי את ההזדמנות. אני רוצה, היות שאנחנו באמת לפני החגים, אני רוצה לומר כמה דברים.

ראשית, תפקידה של האופוזיציה הוא לא קל. ראש האופוזיציה, גם אתה היית, לא תמיד מתבטא באופן קורקטי. בכל מה שכתבתי והקראתי, וזאת היתה אחת הסיבות שקראתי, אני לא מתנצל על מילה שכתבתי. אני מתנצל על ההתפרצויות שלי תוך כדי ריב ומדון, ואני נגררתי לפעמים למילים שמעולם לא השתמשתי בהן. עבדתי שנים רבות במערכת החינוך, מעולם מעולם לא השתמשתי במילים שהשתמשתי כאן. ואני מצטער על כל מילה שאמרתי שהיא באמת לא היתה ראויה ונגררתי לשפל לפעמים, לדברים שלא היו צריכים להיאמר. אבל, אני חוזר עוד פעם, אני מתנצל על הדברים שנאמרו תוך כעס דריתחא. כל מה שכתבתי – אני עומד אחרי כל מילה שכתבתי.

אז רבותי, גם מחברים אחרים שנפגעו ממני, אני אומר עוד פעם, לא מתוך הכתוב, אם מישהו נפגע ממני ב-דריתחא, אני מתנצל מראש. שתהיה לנו שנה טובה ומוצלחת ושתהיה בשנה הבאה מועצה הרבה הרבה יותר טובה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> מודה ועוזב ירוחם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה משהו לומר בתור יו"ר המועצה, בשם כולנו. היה לי לרוב את התענוג, לפעמים את הקושי לנהל פה את

הישיבות. לא פשוט לפעמים להיות, אני אקרא לזה כאנשי חינוך, עם כיתה טיפולית, שכל היום אני צריך להוציא את הנשמה רק שתהיו בשקט. מצד שני, אני רוצה להודות לכולם על העבודה בוועדות, על ההשתתפות,

עו"ד דוד מנחם: המורה לא היה טיפולי, רק הכיתה טיפולית.

מר אריה מזרחי: הוא אמר שכולם היו טיפוליים. תפסיק אתה.

מר שמואל לרמן: על העבודה בוועדות, על הישיבה והחריצות לשבת כאן לא מעט שעות, על השיחות – לפעמים מעניינות לפעמים מעייפות, על האנושיות ועל החברות פה של כולם. תודה, מוישׁה, לכם העובדים, בשם כולנו כאן, על העבודה האמיצה שאתם עושים והטובה בכל 5 השנים. לך אישית, ותמסור את זה גם בשם כולם. תמסור באמת בשם כולנו תודה רבה. זו הישיבה האחרונה.

מר אריה מזרחי: לכל העובדים.

מר שמואל לרמן: נקווה שחלקנו ניפגש אתכם ואתם תיפגשו איתנו בעוד חודש וחצי או חודשיים בישיבה הראשונה.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לומר משפט אחד.

מר ישראל זינגר: אפשר להרים כוסית?

עו"ד דוד מנחם: משפט אחד. הדברים שנאמרו פה, ואני שמח שגבי באמת פתח בדבר שהוא מאד מהותי ומאד חשוב, וכולם נגררו אחרי הדבר הזה, צריך לזכור שאחרי יום כיפור מתחילה השנה, וזה המבחן האמיתי של בקשת הסליחה או ההתרפסות. כי האומר 'אחטא ואשוב אחטא ואשוב' אין יום הכיפורים מכפר. אז יש רצון טוב, אבל אני אומר את זה דווקא בתקופת הבחירות שצריכה להיות, להיזהר לא לפגוע אישית אחד בשני, לעשות את הדברים הפוליטיים היפים בלי לפגוע, להשתדל להתאפק. זו הגדולה, כי בסופו של דבר בורא עולם הוא המחליט מי, מה,

למה וכמה במה שיהיה. לכן, בשר ודם שחושב שבתחבולות כאלה ואחרות או בהכפשות חס ושלום כאלה ואחרות, לפגוע בחבר כזה או אחר, צריך לזכור שכרגע פה אנחנו לפני יום הכיפורים ומאד רוצים לבקש סליחה, אבל ליישם אותה גם לאחר יום הכיפורים.

מר אביהוא בן משה: דברים יפים, מנחם. נאה אומר – נא מקיים.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו לפחות עושים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נאה דורש – נאה מקיים.

מר אביהוא בן משה: נאה אומר ודורש – נאה מקיים. זה הכי חשוב.

עו"ד דוד מנחם: נכון. אביהוא, אני מוכן שתגיד פה לפני כולם אם יש פעם אחת שפגעתי בך. אחת.

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור.

עו"ד דוד מנחם: אני מרשה לך פה להגיד. זה ההבדל ביני לבינך.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אני יכול לדבר רגע?

עו"ד דוד מנחם: זה ההבדל ביני לבינך. אני אומר הכול. זה שיש לך ... אל תוציא את הדברים לכיוון שלי. כי אני כשאני אומר משהו, אני אומר ישירות. אף פעם לא מאחורי הגב. אף פעם לא מאחורי הגב.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אפשר?

מר ישראל זינגר: אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לצטט מהמקורות איזה שהוא סיפור שייתן לאנשים פה חומר למחשבה. יש ספר שנקרא פרקי אבות. בפרקי אבות, בפרק ו', יש סיפור מאד יפה, ואני אקרא לכם אותו:

"אמר רבי יוסי בן קיסמא: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום. אמר לי רבי מאיזה מקום אתה? אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו, ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות? אמרתי לו, בני אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה".

וכן כתוב בספר תהילים על ידי דוד מלך ישראל: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף ולא עוד, אלא שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד – שנאמר "בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך".

שתהיה לכם שנה טובה.

- הרמת כוסית לכבוד החג -

מר ישראל זינגר: חברים, לחיים, שנה טובה. בריאות לכולכם. אמן.

עו"ד דוד מנחם: ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

כולם: אמן.

מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר

מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה